त्रजा अत्यन्तबहुलाः ज्योत्स्नाचन्द्रप्रकाशाः। अन्यत् पूर्व्ववद्व्याख्येयम्॥

अथ वसन्तादिकालाभिमानिपुरुषस्य सृष्टिं दर्शयति। "सोऽकामयत प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स उपपक्षाभ्यामेवर्त्तूनसृजत। तेभ्यो रजते पात्रे घृतममदुहत्। यास्य सा तनूरासीत् [७]। तामपाहत। साऽहोरात्रयोः सन्धिरभवत्" इति पूर्व्ववद्व्याख्येयम्॥

अथ देवसृष्टिं दर्शयति। "सोऽकामयत प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स मुखाद्देवानसृजत। तेभ्यो हरिते पात्रे सोममदुहत्। यास्य सा तनूरासीत्। तामपाहत। तदहरभवत्" [८] इति। पूर्व्ववद्व्याख्येयम्॥

अथोक्तानां अन्नपयोघृतसोमानां वेदनं प्रशंसति। "एते वै प्रजापतेर्दोहाः। य एवं वेद। दुह एव प्रजाः" इति। गोभ्यः क्षीरमिव प्रजाभ्यः धनं लभत इत्यर्थः॥

देवतावेदनं प्रशंसति। "दिवा वै नोऽभूदिति। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं वेद। देववानेव भवति" इति। देवानामुत्पादिका या प्रजापतेस्तनूः सेयमहोरूपेण निष्पन्ना। अतो देवाः हर्षादस्माकं दिवैवाभूदित्युच्चारितवन्तः। अतो दिवायोगेन देवत्वं सम्पन्नम्। तद्वेदिता देववान् प्रकाशवान् भवति॥

तदेतद्देवासुरोत्पादकतनूभ्यां अहोरात्रयोर्जन्म तस्य वेदनं प्रशंसति। "एतद्वा अहोरात्राणां जन्म। य एवमहोरा-